

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 3/2015
04.02.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Веска Крстајића, председника већа, Милунке Цветковић, Бате Цветковића, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног А.П., због прекршаја из члана 35. став 1. тачка 6. Закона о оружју и муницији, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз бр.616/14 од 13.01.2015. године, поднетом против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Зајечару 10-Пр бр.556/14 од 28.02.2014. године и Прекршајног апелационог суда у Београду, Одељења у Нишу П-207 Прж бр.16200/14 од 29.09.2014. године, у седници већа одржаној дана 04. фебруара 2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз бр.616/14 од 13.01.2015. године, поднет против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Зајечару 10-Пр бр.556/14 од 28.02.2014. године и Прекршајног апелационог суда у Београду, Одељења у Нишу П-207 Прж бр.16200/14 од 29.09.2014. године.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Зајечару 10-Пр бр.556/14 од 28.02.2014. године, окривљени А.П. оглашен је кривим због прекршаја из члана 12, кажњив по члану 35. став 1. тачка 6. Закона о оружју и муницији, за који прекршај је осуђен на новчану казну у износу од 10.000,00 динара. Истовремено је одређено да је окривљени применом члана 36. став 1. Закона о прекршајима дужан да новчану казну плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде и да, ако то не учини, иста ће бити замењена казном затвора у трајању од 10 дана, при чему ће се сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне рачунати као један дан затвора, сходно члану 37. Закона о прекршајима.

Истом пресудом, окривљени је обавезан на плаћање трошкова прекршајног поступка у паушалном износу од 1.000,00 динара, а применом члана

35. став 2. Закона о оружју и муницији, према окривљеном је изречена и заштитна мера одузимања предмета извршења прекршаја – једне ловачке пушке калибра...

Пресудом Прекршајног апелационог суда у Београду, Одељења у Нишу II-207 Прж бр.16200/14 од 29.09.2014. године одбијена је као неоснована жалба окривљеног А.П., а пресуда Прекршајног суда у Зајечару 10-Пр бр.556/14 од 28.02.2014. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости, због битне повреде одредаба прекршајног поступка у смислу члана 234. став 1. тачка 15. и став 2. у вези са чланом 81. Закона о прекршајима ("Службени гласник РС", бр. 101/05, 116/08 и 111/09) и повреде материјалног права у смислу члана 235. став 1. тачка 1. Закона о прекршајима, са предлогом да Врховни касациони суд уважи захтев за заштиту законитости као основан и укине побијане пресуде, а списе предмета врати првостепеном суду на поновни поступак и одлуку.

Након што је поступио у смислу члана 488. став 1. ЗКП и члана 286. став 2. Закона о прекршајима ("Службени гласник РС", број 65/2013) (у даљем тексту сада важећи ЗПР), Врховни касациони суд је одржао седницу већа, на којој је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Неосновано се захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца правноснажне пресуде побијају због битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 234. став 1. тачка 15. и став 2. у вези са чланом 81. Закона о прекршајима и због повреде материјалног права у смислу члана 235. став 1. тачка 1. раније важећег Закона о прекршајима, према којима се оцењује законитост побијаних пресуда сходно одредби члана 340. став 1. сада важећег Закона о прекршајима.

Указујући на битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 234. став 1. тачка 15. и став 2. у вези са чланом 81. раније важећег Закона о прекршајима, Републички јавни тужилац наводи да је изрека првостепене пресуде неразумљива и противречна разлозима, који су потпуно нејасни, те да у првостепеној пресуди нису наведени разлози о одлучним чињеницама, што је довело до повреде из члана 234. став 2. Закона о прекршајима, јер судија у току прекршајног поступка није применио одредбу члана 81. Закона о прекршајима која га обавезује да истинито и потпуно утврди чињенице које су важне за доношење законите одлуке и да са једнаком пажњом испита и утврди како чињенице које терете окривљеног, тако и оне које му иду у корист, а што је утицало на законито и правилно доношење одлуке.

С тим у вези, у захтеву се наводи да је окривљени оглашен кривим због прекршаја из члана 12. Закона о оружју и муницији, при чему је као радња прекршаја наведено да окривљени није држао обезбеђену ловачку пушку марке ... калибра ..., за коју је уредно поседовао дозволу за држање и ношење, те је иста

дошла у посед Б.Б. и пронађена 23.12.2013. године у Б. кући, у соби испод дечијег кревета, и поред тога што из списка предмета неспорно произилази да је окривљени предметну ловачку пушку дао на послугу Б.Р., који има оружни лист за ту врсту оружја, а који је отац Б.Б., код кога је и пронађена предметна пушка. Стога је, према наводима захтева, окривљени поступио у свему по одредби члана 14. Закона о оружју и муницији, а не супротно члану 12. истог закона, а суд је, оглашавајући га кривим, поступио супротно одредби члана 81. Закона о прекршајима, обзиром да није са једнаком пажњом испитао и утврдио како чињенице које терете окривљеног, тако и оне које му иду у корист.

Супротно изнетим наводима захтева, по оцени овога суда, правноснажном пресудом није учињена битна повреда одредаба прекршајаног поступка из члана 234. став 1. тачка 15. и став 2. у вези са чланом 81. Закона о прекршајима, обзиром да је изрека првостепене пресуде у потпуности јасна и разумљива и сагласна разлозима изнетим у првостепеној пресуди, при чему су наведени и јасни разлози о одлучним чињеницама.

Код чињенице да из списка предмета произилази да је окривљени А.П. признао извршење прекршаја, односно да је предметну пушку дао Б.Р., оцу Б.Б., из чега надаље произилази да није држао обезбеђену пушку да не дође у посед неовлашћеног лица, то у радњама окривљеног стоје сви елементи прекршаја из члана 12. кажњивог по члану 35. став 1. тачка 6. Закона о муницији. При томе чињеница да је Б.Р. ову пушку дао Б.Б., како то правилно закључују и првостепени и другостепени суд, не умањује нити искључује одговорност окривљеног, обзиром на то да је управо окривљени био дужан да обезбеди да ово оружје не дође у посед трећег лица, а што у конкретном случају није учинио.

Како је, дакле, окривљени признао извршење прекршаја, при чему није предложио било какав доказ да је његово поступање било у складу са одредбом члана 14. Закона о оружју и муницији, то се по оцени овог суда неосновано захтевом указује и да је побијаном пресудом учињена повреда материјалног права у смислу члана 235. став 1. тачка 1. раније важећег Закона о прекршајима, обзиром да радња због које је окривљени оглашен кривим очигледно представља прекршај из члана 12. Закона о оружју и муницији, који је кажњив по члану 35. став 1. тачка 6. Закона о оружју и муницији.

Из наведених разлога, а на основу одредбе члана 287. став 3. Закона о прекршајима, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Веско Крстајић, с.р.